

Andragerindens Søn blev i Foraaret 1898 indkaldt som Rekrut til Nyborg, hvor han i Begyndelsen af August døde. Hun kunde ikke forlige sig med Tanken om, at Sønnens Lig skulde begraves i Nyborg, og ønskede at have hans sidste Hvilested saa nær hos sig, at hun kunde hygge om det. Liget blev derfor hjemsendt med en Udgift for Andragerinden af i alt 97 Kr. For hende, der sidder i smaa Kaar, er dette en betydelig Udgift, og hun finder det ubilligt, at hun skal bære alle Udgifterne ved Sønnens Begravelse. Hun synes, det er rimeligt, at Staten betaler for sine Soldaters Begravelse og eventuelt for Egenes Hjemsendelse.

Et Bilag medfølger.

Da Sagen afgøres ved Tillægsbevillingsloven, gør Udvalget ikke Indstilling.

86. Fra Allinge og Sandvig Byraad om et Statslaan til Forbedring af Allinge Havn. (Indbragt den 14de Januar 1899 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem).

Idet undertegnede Byraad allerærbødigst fremsender Plan, Tegning og Overslag over et projekteret nyt Indløb med Forhavn til Allinge Havn, der er udarbejdet af Hr. Ingeniør Paulli paa Grundlag af et Pejlingskort, optaget af Hr. Landinspektør, Landsstingsmand Roføed, tillader man sig at henvende sig til den høje Regering og Rigsdag med indstændig Bøn om at yde os den nødvendige Støtte til dette Projekts snarlige Gennemførelse.

Byraadet skal i det følgende søge at begrunde dette nærmere.

Under den 26de November 1896 indgav den herværende Søndagsforening et Andragende til det høje Ministerium om, at Indsejlingsforholdene ved Allinge Havn maatte blive forbedrede. ledsaget af en Erklæring fra „Bornholms Fiskeriforening“, og under 20de December blev Byraadet, gennem Bornholms Amt, afæstet en Erklæring desangaaende, der efter Havneudvalgets Indstilling i dets Møde af 27de Januar 1897 blev udførlig bevareret og anbefalet.

Foranlediget heraf indgav man samme Aar et Andragende om paa Kontoen „Uforudselige Udgifter“ at anvende 2,000 Kr. til Udarbejdelse af nærværende Projekt, Kystpejlingskort m. v., hvortil erholdtes Ministeriets Samtykke.

Forholdene have mere og mere medført, at man er nødsaget til at tænke paa en forbedret Indsejling til Havnen, idet denne endnu mere end forhen maa betegnes som Kommunens Livsnerve; thi Byens naturlige Opland bestøres Aar for Aar ved, at Gudshjem har truffet største Parten af No Sogns Handel til sig og Hæde en stor Del af Kutsker og Clemensker, hvilke altid tidligere søgte til Allinge. I Stedet for har man i de senere Aar faaet en stor Stenindustri, som har bevirket en Tilvækst i Kommunens Indbyggerantal af ca. 30 pCt. siden Folketællingen i 1890 og en derved betydeligt større Trafik paa Havnen.

I Allinge Omegn findes 4 større Stenværker, hvoraf de 3 have Hugge- og Op-lagsplads ved Havnen, og disse beskæftige ca. 200 Arbejdere. („Bornholms Granitværk“ paa Hammeren med ca. 350 Arbejdere er ikke medregnet her), og da Graniten vinder længer jo større Indpas til Bygningsbrug, viser det sig, at Efter efterspørgslen stiger for hvert Aar. End yderligere vilde Udførselen forøges, naar Havneforholdene vare bedre, saa at Sikkerheden for Anløbning af Havnen var større, ligesom ogsaa Fragterne vilde blive billigere.

Saaledes vilde Hovedindsøfjels-Artiklen „Kul“ faas betydelig billigere og sikrere, naar Indløbet var bedre, thi for Djæbliffet kan der vanskeligt opdrives Fartøjer til vor Plads, paa Grund af, at de ere udsatte for en lang Ventetid for at komme ind i Havnen, da det næsten skal være stille eller med Vinden over Land, og da denne i Almindelighed medfører Lavvande, maa der ofte lægtes først, for at dette kan ske. Fragtforstøtten mellem Rønne og Allinge andrager f. Ets. ca. 20 Ore pr. Td. Kul fra England, og det er sjældent, at et fremmed Kulkfisk kommer her mere end en Gang paa Grund af de daarligere Besejlingsforhold.

Endnu større Betydning for Byen vilde det have, om denne ved Hjælp af det